

V — O LJUBAVI

SEBI VOLJENOM POSVEĆUJE OVE REDOVE AUTOR

Četiri sata,
Teški kao udar.
»Caru — carevo, bogu — božje!«
A neko
kao ja
kuda bi, kuda?
I šta se meni dati može?
Kada bi bio
malecan
kao Veliki okean —
čučnuo bih na talase,
uz plimu koketovao s lunom ko s ženom.
Gdje naći dragu
koja bi bila kao ja?
Takvu ne bi držalo nebo maleno!
O, kada bih prosjak bio
kao milijarder!
Pare? Šta će duši?
Nezasit lopov u njoj ipak spije.
Moje želje — to je horda što ruši,
malo joj je zlato svake Kalifornije.
Kada bih bio mucav
ko Dante
ili Petrarka!
Dušu jedinoj dati!
Stihom narediti da je trulija!
I riječi
i ljubav od koje patim —
trijumfalna je to kapija:
raskošno,

bez traga će kroz nju, ipak,
ljubavnici svih vjekova da minu.
O, kada bih bio
tih
kao grom jak —
plakao bih,
tugom zagrlio izanđalu planetu-pećinu.
Kad bih
svoj moćni
pustio glas boje duge,
komete bi slomile vrele ruke,
i bacile se dolje od — tuge.
Očima bih od zraka grizao noći —
o, kad bih bio
ko Sunce
bez sjaja!
Tako mi se hoće:
Zemlje mršavi stomak
sijanjem svojim da napajam.
Proći ću
vukući svoju ljubavnicu.
U kakvoj samo noći
punoj lutanja
gdje zlo ne vreba,
Golijati neki posijaše mene-klicu
tako velika mene,
tako nepotrebna?

LJILJIČKA. MJESTO PISMA.

Dim pojeo vazduh ljut.
Soba je —
glava u paklu punom buke.
Iza tog prozora,
sjeti se,
prvi put
ludački milovah tvoje ruke.
A sada sjediš, srce željezno, tuđe,
Još je dan —
tjeraš me,
uz osmjeh, možda, lukav.
U tamnom hodniku nikako da uđe

drhtanjem slomljena ruka u rukav.
Poći ću,
besciljno, do mila vraga.
Divalj,
izbezumljen,
očajan, jadan.
Ne treba
tako,
moja draga,
rastanimo se, odmah, sada.
Pa, ipak, —
moja ljubav —
teško breme za te
na tebi stoji,
ma kud pobjegla tajno.
Daj, posljednjim krikom svojim
da gorčinu uvreda istjeramo.
Bilka oznoje do umora,
on spas
nađe u vodi jaže.
Bez tvoje ljubavi
ja
nemam mora,
molim te stihovima — ne pomaže.
Da se odmori — i slon se sprema,
legne u pesak vreli, istinski.
Bez tvoje ljubavi
ja
sunca nemam,
a ne znam gdje si, ne znam s kim si.
. . . . .
Da sam te krunisao
zaboravićeš sutra,
i to da mi duša strada od ljubavnih briga,
a nemirnih dana karneval mutan
prosuće stranice mojih knjiga.
. . . . .